

2.1. Skadebehandlingsrepræsentanter mv.

Et forsikringselskab, der tegner ansvarsforsikringer for motorkøretøjer, skal udpege en skadebehandlingsrepræsentant i alle andre medlemsstater end den, hvor selskabet har fået sin tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed. Skadebehandlingsrepræsentanten skal være bemyndiget til at repræsentere forsikringselskabet over for skadelidte samt til fuldt ud at imødekomme skadelidtes krav. Repræsentanten skal være i stand til at behandle sagen på sproget i den medlemsstat, hvor skadelidte har bopæl (artikel 4, stk. 1-3 og 5, og artikel 8).

Udpegningen af en skadebehandlingsrepræsentant afskærer ikke skadelidte fra at rejse krav direkte mod skadevolderen eller forsikringselskabet (artikel 4, stk. 4).

Forsikringselskabet eller skadebehandlingsrepræsentanten skal senest tre måneder efter, at skadelidte har fremsat sit erstatningskrav, enten give et begrundet erstatningstilbud (hvis ansvaret anerkendes, og tabet er opgjort) eller et begrundet svar på skadelidtes krav (hvis ansvaret afvises, eller tabet ikke er endeligt opgjort). Der skal endvidere betales renter af det beløb, som forsikringselskabet tilbyder i erstatning, eller som senere tilkendes af en domstol, hvis tilbuddet ikke er fremsat inden for tre måneder (artikel 4, stk. 6).

2.2. Erstatningsorgan

Hver medlemsstat skal oprette eller anerkende et erstatningsorgan, der kan udbetale erstatning til skadelidte, der er omfattet af direktivet (artikel 6, stk. 1).

Den skadelidte kan rejse sit erstatningskrav over for erstatningsorganet i den medlemsstat, hvor han eller hun er bosat, hvis:

- Forsikringselskabet eller skadebehandlingsrepræsentanten ikke inden for tre måneder har givet et begrundet svar på skadelidtes erstatningskrav.
- Forsikringselskabet ikke har udpeget en skadebehandlingsrepræsentant i skadelidtes bopælsstat. Dette gælder dog ikke, hvis erstatningskravet er rejst direkte over for forsikringselskabet, og skadelidte senest tre måneder efter kravets fremsættelse har fået et begrundet svar fra selskabet.
- Hvis køretøjet er ukendt, eller det ikke inden for to måneder efter uheldet har været muligt at identificere forsikringselskabet. Dette gælder også uheld, der er forvoldt af et køretøj, som er hjemmehørende i en ikke-medlemsstat (artikel 7 og artikel 1, stk. 3).

Hvis skadelidte har anlagt retssag direkte mod forsikringselskabet, kan kravet ikke tillige rejses over for erstatningsorganet.

Erstatningsorganet indtræder senest to måneder efter, at den skadelidte har fremsat sit erstatningskrav, men skal afslutte behandlingen af sagen, hvis forsikringselskabet eller skadebehandlingsrepræsentanten efterfølgende giver et begrundet svar på erstatningskravet.

Det erstatningsorgan, der har ydet erstatning, kan kræve refusion af erstatningsorganet i den medlemsstat, hvor forsikringselskabet har sit etablerede forretningssted. Det følger af direktivet, at dette erstatningsorgan herefter indtræder i skadelidtes rettigheder over for skadevolderen eller dennes forsikringselskab, men direktivet indeholder ikke en regel om, at det pågældende forsikringselskab er forpligtet til at respektere udenlandske erstatningsorganers afgørelse om erstatningsbeløbet. Hvis der er tale om et ukendt eller uforsikret køretøj, kan erstatningsorganet kræve refusion af garantifonden for ukendte og uforsikrede køretøjer i den medlemsstat, hvor uheldet er sket, eller hvor køretøjet er hjemmehørende (artikel 6, stk. 2, og artikel 7).

Medlemsstaternes erstatningsorganer skal indgå en aftale om deres funktion og forpligtelser samt om fremgangsmåden ved refusion. Reglerne om erstatningsorganet får virkning fra en dato, der fastsættes af Kommissionen, når denne aftale er indgået. Hvis aftalen ikke er indgået inden den 20. juli 2002, skal Kommissionen foreslå foranstaltninger, der sikrer, at reglerne får virkning inden den 20. januar 2003 (artikel 6, stk. 3, og artikel 10, stk. 3).

2.3. Informationskontor

Hver medlemsstat skal oprette eller anerkende et informationskontor, der skal bistå skadelidte med at få oplysninger om det skadevoldende køretøj og dets forsikringsforhold (artikel 5).

Informationskontoret skal enten selv føre et register med oplysninger om den pågældende medlemsstats registrerede køretøjer og deres forsikringsforhold eller sørge for at koordinere indsamling og videregivelse af disse oplysninger.

Forsikringselskaberne skal give de enkelte informationskontorer oplysning om, hvem der er udpeget som skadebehandlingsrepræsentant i den pågældende medlemsstat.

Inden for en periode af syv år efter uheldet skal informationskontoret i den medlemsstat, hvor skadelidte er bosat, hvor køretøjet er hjemmehørende, eller hvor uheldet fandt sted, straks kunne give skadelidte